

DE RERVM NATVRA VI

cum superum lumen tanto fervore fruatur,
qui queat hic subter tam crasso corpore terram
percoquere umorem et calido satiare vapore?
praesertim cum vix possit per saepta domorum
insinuarē suum radiis ardentibus aestum.

860

quae ratiost igitur? nimirum terra magis quod
rara tepet circum fontem quam cetera tellus
multaque sunt ignis prope semina corpus aquai.
hoc ubi roriferis terram nox obruit umbris,
extemplo penitus frigescit terra coitque.

865

hac ratione fit ut, tamquam compressa manu sit,
exprimat in fontem quae semina cumque habet ignis,
quae calidum faciunt laticis tactum atque vaporem.
inde ubi sol radiis terram dimovit obortus

et rarefecit calido gliscente vapore,

870

rursus in antiquas redeunt primordia sedis
ignis et in terram cedit calor omnis aquai.
frigidus hanc ob rem fit fons in luce diurna.

praeterea solis radiis iactatur aquai

umor et in lucem tremulo rarescit ab aestu;

875

propterea fit uti quae semina cumque habet ignis
dimitiat; quasi saepe gelum, quod continet in se,
mittit et exsolvit glaciem nodosque relaxat.

Frigidus est etiam fons, supra quem sita saepe
stuppa iacit flamمام concepto protinus igni,
taedaque consimili ratione accensa per undas
collucet, quocumque natans impellitur auris.
nimirum quia sunt in aqua permulta vaporis
semina de terraque necessest funditus ipsa
ignis corpora per totum consurgere fontem

880

885